

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 366

гр. Пловдив, 14.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

като разгледа докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно
наказателно дело № 20215000600612 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXII НПК и е образувано на основание чл.
309, ал. 6 от НПК.

Депозирана е частна жалба от адв. К. К. и адв. А. Н., защитници на подсъдимия
Д.Д., против определението № 260344/29.11.21 г., постановено на осн. чл. 309, ал. 1
НПК след обявяване на произнесената по НОХД № 2279/2020 г. по описа на ОС –
Стара Загора присъда, с която му е определено наказание лишаване от свобода с
неотложено изпълнение. С определението по отношение на Д. е взета мярка за
неотклонение „домашен арест“. В жалбата се обосновава възгледът, че не е налице
една от регламентираните предпоставки за подобно решение, а именно реална опасност
от укриване. В тази връзка се претендира отмяна на определението.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с изложеното в
жалбата оплакване, с атакуваното определение и прецени събраните по делото данни
намери, че жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на
обжалване съдебен акт, като разгледана по същество, е основателна.

На 29.11.21 г. е постановена присъда по НОХД № 2279/20 г. на СтОС, с която на
подс. Д. В. Д. са наложени наказания четири години лишаване от свобода и четири
години лишаване от право да упражнява длъжността управител на търговско
дружество за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл.201 НК. На основание чл. 57,
ал. 1, т. 3 ЗИНЗС е определен „общ“ първоначален режим на изтърпяване на основното
наказание.

Доколкото изменението на мярката за неотклонение по приложения процесуален
ред не е обвързано с преценка за опасността от извършване на престъпление,
единствената релевантна опасност е за укриване. Според законовото изискване тази
опасност следва да е реална.

Апелативният съд се съгласява с жалбоподателите, че случаят не разкрива реална
опасност от укриване. Това е така, защото демонстрираното от подсъдимия по време
на наказателното производство процесуално поведение не е било недобросъвестно.

Той има постоянно местопребиваване, на което години наред е откриван безпрепятствено и се е явявал винаги при призоваване, при това на досъдебното производство е бил без мярка за неотклонение. Не е правил опити за шиканиране на процеса и на съдебната фаза; напротив – с обясненията си е съдействал за изясняване на фактите по делото. Що се отнася до съдебното му минало, то не е безукорно, но не представлява довод за избор на втората по тежест мярка за неотклонение. За своите минали престъпления подс. Д. отдавна е изтърпял наложените му наказания лишаване от свобода. Така че споменатите други осъждания не могат, сами по себе си, да обосноват осезаема опасност от укриване.

Не е за подценяване и фактът, че от началото на процеса защитата лансира теза за невинност, която подсъдимият настоятелно обосновава с неколkokратно давани обяснения. Тоест би могло да се очаква, че е заинтересован да се явява и пред следващите инстанции, за да аргументира (и поддържа) претенцията за оправдателна присъда.

По тези съображения контролиращата инстанция счете, че и след налагане на наказанието четири години лишаване от свобода опасността от укриване продължава да е с незначителен интензитет. Въпросната опасност би могла с успех да се елиминира посредством най-леката мярка за неотклонение - подписка. Апелативният съд е на мнение, че именно тази мярка отговаря на целите по чл. 57 НПК и е съобразена с обстоятелствата по чл. 56, ал. 3 НПК, така че е подходящата.

В този смисъл изборът на първата инстанция трябва да се ревизира, като обжалваното определение се измени в частта относно вида на мярката за неотклонение.

Ето защо ПАС

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ определението № 260344/29.11.2021 г., постановено по НОХД № 2279/2020 г. по описа на ОС – Пловдив, с което по отношение на подсъдимия Д. В. Д. е взета мярка за неотклонение „домашен арест“, като му определя мярка за неотклонение „подписка“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на протест и обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____